

תִּקְנָה לְעַלְמֵינָּה מאחר שכל הונו נחשב אצלנו לחרס הנשבר שאין לו תקנה לעולמים.

חרש ר"ת המישי רביעי שלישי שבימים אלו אין לשרים הממונים חלק בניסוך המים

מִיָּמִים דִּלְהוֹן אֶתְּפִלְגוּ בְיוֹמֵינָּה בּוֹ"ז, אֲשֶׁתְּאָרוּ שְׂאָר יוֹמֵינָּה, דְּאֵינּוּן ג' ד' ה' (נוטריקון) חֲמִישִׁי רְבִיעִי

שְׁלִישִׁי והנה ניסוך המים רמוז בימי בו"ז ובהם יש חלק לשרים הממונים, אמנם בשאר

הימים של ג' ד' ה' שלא רמוז בהם את ניסוך המים אין להם בזה חלק כלל (מק"מ),

וְסִימָן, (ישעיה מדה) חָר"ש אֶת חֲרִשֵׁי הָאֲדָמָה, וְלִית לֹזַן

תְּקוּנָא בְּחֶדְוֵן, וְלֹא לְעַלְמֵינָּה וסימן לדבר הוא מש"כ 'חרש את חרשי

האדמה', דהיינו חר"ש הוא ר"ת חמישי רביעי שלישי שבאלו המים אין תיקון לשרים

הממונים שיהיה להם חלק עמנו אלא הם כחרסי האדמה, וכך גם לא יהיה להם תיקון

לעולם. **וְאֵי תִימָא בּוֹז יְבוּזוּ לּוֹ כְּתִיב. הָתָם (תהלים כב) כִּי**

לֹא בָזָה וְלֹא שִׁקֵּץ עֲנוּת ואם תרצה תוכל לבאר שמש"כ 'בוז יבוזו לו' הוא

מלשון בויזן והוא כמש"כ כי לא 'בזה' וגו' שהוא גם לשון בויזן, וסוד הדבר שיבוזו לסמא"ל

על שהוא רוצה שיהיה לו חלק עמנו.

יום הראשון של סוכות נקרא בתורה חמישה עשר יום בסתם

יוֹמָא קַדְמָאָה מַאי עָבִיד לֵיהּ והנה התבאר שבימי בו"ז יש להם חלק

ובימי ג' ד' ה' אין להם חלק, וקשה מה נעשה ביום הראשון של סוכות. **אֵלָא**

לָא אֶקְרִי ראשון, וְלָא אֶקְרִי אֶחָד, אֵלָא חֲמִשָּׁה עָשָׂר

סְתָם, בְּלֹא רְשׁוּמָא כָּלֵל. אֲבָל שִׁירוּתָא דְרְשִׁימוֹ דְּמִיּוֹן

[תמו], מִיּוֹם שְׁנֵי הָיִי אלא זה היום הראשון הוא לא נקרא בתורה ראשון ולא נקרא

אחד, אלא הוא נקרא חמשה עשר יום בסתם בלא ציון יום כלל, אמנם תחילת ציון הימים

בתורה הוא מהיום השני. **וְהִכִּי אֶתְחַזִּי, בְּגִין דְּלִית טוֹב בְּשְׁנֵי,**

וּבְגִין כְּדֵי, לָא רְשִׁים ראשון וְלָא אֶחָד כָּלֵל, וְהָיִי בְּסְתָם,

וְשָׂרֵי רְשִׁימוֹ דְּיוֹמִין, בְּיּוֹם שְׁנֵי והנה באמת כך ראוי להיות, מאחר שלא

נזכר ביום השני של מעשה בראשית כי טוב, [תמו] ומשום כך לא נכתב בתורה על היום

הראשון של סוכות לא יום ראשון ולא יום אחד אלא הוא נכתב בסתם חמשה עשר יום,

והוא מאחר שהוא לא היום הראשון לחלוקת שפע המים לשרים הממונים, אמנם תחילת

ציון הימים הוא מהיום השני שלא נזכר בו כי טוב שמאז מתחיל שפע המים להיחלק להם

שדבר זה מורה על מיעוט שפעם. **וְאֶתְפְּלְגוּ מִים בְּבוּז, וְאֶשְׁתָּאֲרוּ**

בְּיוֹמִין חַר"ש, כְּמָה דְּאֶתְמַר, וְכֹלָא כְּדִקָּא יְאוּת אמנם שפע

אור הרשב"י

[תמו] הרמ"ק גורם דיומין. כי טוב בשני בשבת – מפני שנברא בו אור של

[תמו] כדאיתא בפסחים דף נד עמוד א' ואמר גיהנם.

רבי בנאה בריה דרבי עולא: מפני מה לא נאמר

הלימוד היומי

המים מתחלקים לשרים הממונים בימי ב'ו"ז והם נשארים בלא שפע בימי חר"ש שהם ימים ח'מישי רביעי שלישי כמו שלמדנו, כי בזה הכל נעשה כראוי.

לאחר שישראל הכניעו אל הקלי' נכנסים לשמיני עצרת

זָכָאָה חוֹלְקֵיהוּן דְּיִשְׂרָאֵל, דְּיַדְעֵי (דף תנ"ט ע"ב) לְאַעְלָאָה לְגוּ מוּחָא דְאַגּוּזָא. וּבְגִין לְמִיעָאֵל לְגוּ מוּחָא, מִתְבְּרִין קְלַפִּין אֱלִין, וְעָאֲלִין אשרי חלקם של ישראל שהם יודעים

להיכנס אל הקדושה שהיא סוד מוח ופרי האגוז, וכאשר הם נכנסים למוח הם קודם כל משברים את הקליפות הללו שמקיפים את המוח ועי"כ הם נכנסים ומשיגים במוח עצמו.

מַה כְּתִיב לְבַתֵּר פֶּל הַאִי. בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי עֲצַרְתָּ תְהִיָּה לָכֶם והנה מה כתוב לאחר כל חג הסוכות 'ביום השמיני עצרת תהיה לכם'. **לְבַתֵּר דִּתְבְּרוּ כָּל הֵנִי קְלַפִּין, וְתְבְּרוּ כְּמַה גְּזִיזִין, וְכְמַה נְחָשִׁים קְטָלוּ, וְכְמַה עֲקָרִים דִּהוּוּ לֹון בְּאֵינוּן טוּרֵי דְחֲשׁוּכָא**

דהיינו שלאחר שהם שיברו והכניעו את כל אותם הקלי' והם שברו בהם כמה שבירות שעי"כ הם הרגו כמה כוחות של ס"א הנקראים נחשים, יחד עם כמה בחינות עקרבים שהיו

לישראל למכשול באותם הרי החושך של הקלי', **עַד דְּאַשְׁכַּחוּ אֶתֶר דְּיִשׁוּבָא, וְקִרְתָּא קְדִישָׁא, מִקְפָּא שׁוּרִין סְחֹר סְחֹר, פְּדִין עָאֵלוּ לְגַבְהָ, לְמַעַבְד נִיחָא תַפּוֹן, וְלְמַחְדֵי בָהּ. וְהָא אוֹקִימָנָא מְלָה** עד שהם מצאו את מקום היישוב של המלכות הקדושה

הנקראת ירושלים, מאחר שזו העיר הקדושה דמלכות היא מוקפת חומת סביב לה בכדי שלא

יכנסו אליה הקלי', ואליה נכנסים ישראל בשמיני עצרת בכדי לעשות לה שם נחת ולשמוח

בה, וכמו שכבר למדנו את הסודות האלו.

עצרת פירושה אסיפה – המלכות שכולם נאספים אליה

וְדָא אֵיהוּ עֲצֵרַת, כְּנִישׁוֹ. אֲתֵר דְּמִתְכַּנְּשׁ כְּלָא לְגַבְהָ.

תְּהִיָּה לְכֶם, וְלֹא לְאַחֲרָא, לְמַחֲדֵי אֲתוּן

בְּמֵאֲרִיכוֹן, וְאֵיהוּ בְּהַדְרֵיכוֹ וזהו סוד עצרת פירושו אסיפה, דהיינו

שהמלכות היא המקום שכולם נאספים אליה, והיא תהיה לכם ולא לאומה אחרת כלל, בכדי

שרק אתם תשמחו בקונכם והיא תשמח עימכם בסוד 'שמח אביך ואמך ותגל יולדתך'.

וְעַל דָּא כְּתִיב, (תהלים לב) שְׂמֵחוּ בֵּי וְגִילוּ צְדִיקִים וְהֲרִנּוּ

כָּל יִשְׂרָאֵל ומשום כך נאמר 'שמחו בה' וגלו צדיקים והרנינו כל ישרי לב'.